

ad b. Tyendekamrene. Tyendekamrene have været ret omstridte. De ere ofte blevne skarpt kritiserede; men Kritikken er lige saa ofte bleven afvist som grundløs eller i hvert Fald meget overdreven. Trods al Protest imod vore Klager og vore Krav er Forholdet imidlertid dette, at medens baade Stuehuse og Stalde mere og mere indrettes efter Nutidens æstetiske og hygiejniske Krav, faa Tjenestefolkenes Kamre Lov at ligge uønsede. De moderniseres ikke. Der tænkes ikke paa at gøre dem lysere, hyggeligere og sundere. Tyendeforbundet ønsker intet hellere end at lægge denne Sag i Hænderne paa en Kommission, hvori der ogsaa sidder Repræsentanter for Hygiejne og Sundhedsvæsen. Vi føle os nemlig forvissede om, at en Kommission nødvendigvis maa komme til at indse det berettigede i vore Krav.

ad c. Folkemarkeder. Kravet om Forbud mod Folkemarkeder haabe vi, det det vil være overflødig nærmere at motivere. Vi anse disse Markeder som en gammel grim Uskik, der ofte virker demoraliserende og er nedværdigende for begge Parter.

ad d. Valgret for Tyendet. Idet vi henvise til den paa Kongressen vedtagne Resolution om Tyendets Valgret, skulle vi hertil føje, at vi i Grunden finde det beklageligt, der endnu saa sent som i Aaret 1908 skal eksistere en Samfundsklasse, der kan stille Krav om borgerlig og retslig Ligestilling med andre Klasser. Vi kunne kun betragte disse Forhold som en Levning fra en Tid, da det af Hensyn til Samfundets Opretholdelse og Trivsel ansaas for nødvendigt, at den ene Part af Menneskeheden var den andens Trælle (Slaveri, Stavnsbaand o. l.). Vi haabe dog, Tiden og Historien have lært os, at denne Fortidens Opfattelse ikke alene er uretfærdig, men ogsaa uklog, og vi haabe derfor tillige, at navnlig vore Lovgivere ville være med til at kaste al den nedarvede Uretfærdighed over Bord, bl. a. ogsaa ved at give Tjenestefolkene og Arbejderstanden — der af Omstændighederne ere nødte til at flytte ofte — samme Valgret som alle andre Samfundsklasser.

ad e. Forkortelse af Arbejdstiden. Vi tro, at en Forkortelse af Arbejdstiden i Landbruget i høj Grad vil fremme dettes Udvikling, dette vil bidrage til at gøre saavel Driftsleder som Arbejder mere oplyst, opvakt og tænksom, saa de bedre ville kunne tilegne sig landøkonomisk Viden og benytte sig af Maskinkraften og Teknikkens Hjælp. — Vi have overalt den Erfaring, at i den Nation, hvor vi have den korteste Arbejdstid, er Produktionen størst, der yde Arbejderne mest, der ere Maskinerne og Teknikken tagne bedst i Anvendelse. Dette gælder i alle Produktionsgrene.

„Det er andre Nationers lange Arbejdsdage, der beskytte os mod deres Konkurrence“, er den tidligere engelske Handelsminister Mundellas Udtalelse. (Se Lujo Brentano: Arbejds løn og Arbejdstid. København 1894. Side 58).

Det er lige saa nødvendigt ved Lov at forkorte Arbejdsdagen som i gamle Dage ved Lov at begrænse Hoveriet, og det vil have samme gavnlige Følger.

I øvrigt mene vi, at paagældende Lovforslag snarest indeholder for mange Undtagelser for Arbejdstiden i Landbruget.

ad f. Tilskud til Aftenskoler. Naar vi kræve større Tilskud til Aftenskolerne, er det, fordi disse ere ved at blive de fattiges Højskoler. Mangen Tjenestekarl, der ikke har Raad til at komme paa en Højskole eller søge anden videregaaende Undervisning, har maattet søge Erstatning ved Aftenskolerne, og disse have allerede gjort megen Gavn; men meget større Betydning vilde de faa, naar det ved større Stats-tilskud foruden Lønning til Lærerkrafter tillige blev muligt f. Eks. at anskaffe bedre Undervisningsmidler, at lade afholde korte Kursus i Forening med den egentlige Aftenskole o. s. v.

ad h. Jordspørgsmaalet. Dette vil blive et af de organiserede Tjenestefolks og Landarbejderes vigtigste Krav, som de efterhaanden ville sætte al Kraft ind paa at gennemføre uden Afslag. Deres Drøm om Fremtid, Hjem og Lykke vil for en væsentlig Del løbe i eet med de Tanker, denne Resolution indeholder.

Det bemærkes, at i Motiveringen, der gik forud for Vedtagelsen af Resolutionen, blev der bl. a. fremhævet, at der maatte gives udstrakt Tilladelse til at gaa ud over 9,000 Kr.s Vurderingssum, at de af Ministeriet valgte Medlemmer i Kommissionen nærmest tænkte at faa samme Stilling som Syge- eller Arbejdsløshedskasseinspektøren i disse Institutioner, at Beløbet, der stilles til Raadighed til Reformens Gennemførelse, maa være saa stort, at alle kvalificerede Ansøgere kunne komme i Betragtning, helst bevilget aarlig. Angaaende Besiddelsesformen er Fæste mod 2 pCt. aarlig Afgift vor principielle Fordring.